

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

PAU CASALS

amb l'investidura de Doctor
Honoris Causa que li ha
conferit la Universitat de
Edimburg

PROGRAMES MUSICALS DE LA SETMANA

5'50 Ptes. trimestre
a Barcelona

Fora de Barcelona
14 Ptes. semestre

Número 0'50
solt Ptes.

GRAN TEATRE DEL LICEU

EMPRESA I DIRECCIÓ ARTÍSTICA

Joan Mestres Calvet

Temporada d'hivern 1934-35 :: Gran Companyia d'Opera

Diumenge dia 30 tarda

Unica Representació

C A R M E N

Campiña, Power, Altube, Granforte, Alzina

Mtre. Padovani

Dimarts dia 1 tarda

A I D A

Dijous dia 3 nit

Primera de la Opera

T O S C A

Jacobo, Luciani, Inghileri

Mtre. Padovani

Dissabte dia 5 nit

EL MATRIMONI SECRET

Diumenge dia 6 tarda

T O S C A

ES DESPATXA A COMPTADURIA

"CONCERTS DANIEL"

Madrid - Barcelona - Lisboa - Porto - Buenos Aires
Montevideo - Sao Paulo - Rio de Janeiro - Valparaiso
Santiago de Chile - Habana - México - Lima
Bogotá - Caracas.

Dilluns 7 de Gener de 1935 a las deu del vespre

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

UNIC RECITAL

del genial pianista

RUBINSTEIN

MAGNIFIC PROGRAMA

Localitats: Unió Musical - Casa Werner - P. Gracia, 54

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Director: CAMIL OLIVERAS

Redacció i Administració: Carme, 30, baixos

Impremta: Córcega, 204 — Telèfon 70593

FACETES MUSICALS

En el meu article anterior em lamentava de l'absència de la música dins de les tasques pedagògiques.

Assenyalava l'existència de "professors d'educació musical" quin nom té tant de paradoxa, com d'ineficàcia llur hora diària d'ensenyament. Això en lo que fa a les escoles municipals on lo de menys és tenir mèrits reconeguts mentres es tinguin amics polítics. I en quant als col·legis particulars, el cas es complica per arribar no a la nul·la educació artística, si que a l'ensenyament purament negatiu. Regularment, mestres ineptes regenten les classes d'aquests establiments que donant les lliçons a l'engròs no fan sinó llaurar el descrèdit en les consciències.

La música va per terra!, gairebé és l'imperatiu dominant. Però els causants primers són tal volta els músics, i ho són precisament per la seva inconsciència, per la seva miopia llastimosa, que esfumant les imatges llunyanes els assumeix dins un primer terme desglosat, ingràvid, sense cap raó que justifiqui l'isolada existència.

L'art requereix artistes; i "artista" no és dir quatre xismoseries que fan riure a uns infeliços hiperbòlics. Artista no és fumar en pipa o portar cabellera, ni viure una malentesa bohemia amb l'olla penjada al sostre no! L'artista és la complexitat personificada; és el neguit punyent que estimula l'esperit per la conquesta; és l'assedegament del coneixement de la veritat que s'emprerà en el comú benefici. L'artista és modalitat del pròdig, dons "donar" és la seva mateixa essència. Artista i egoista són termes qu'es repleixen i sols aquest concepte ja tanca una condemna.

Jo voldria veure als nostres grans artistes, "a tots", posseïts d'aquest esperit apostòlic, servador del gran dogma artístic i humanista. Jo voldria veure, especialment als regidors d'establiments musicals, amb l'aureola gloriosa dels "forjadors de consciències", però, això, és sublimat i no tothom hi arriba. Tal volta l'imposició obligada del coneixement de "l'obra" de Sanderson treuria les benes dels ulls de molts mestres obtusos. L'exposició del seu sistema pedagògic és el cristall d'augment que tants miops reclamen, i és que un mestre de música, ans de tot deu d'ésser mestre, referintme amb aquest mot al pedagog veritable, al mestre innat bellament forjat per l'estudi i l'experiència.

Es precis fugir de les especialitats, doncs aquestes són enganyosos sofismes. Res no hi ha que subsisteixi per si sol, que pugui viure nutritse de si mateix, i si totes les coses es relacionen i complementen, forçós serà abarcar la visió del conjunt.

La música és part de l'art. Per si sola, és un organisme actiu, vital, com-

parable a l'individu isolat. Però de la mateixa manera que en l'home existeix lo objectiu i lo subjectiu, en la música aquests termes també s'hi manifesten. Lo objectiu no passa de la vida animal; lo subjectiu apropa a la divinitat, i fa possible les grans manifestacions espirituals que tots admirem sota la forma del geni.

Cal entreveure "l'humanitat" dins de la música; mai acontentant-se amb el simple individu que a la fi és un engranatge d'un superior mecanisme.

Lliurem doncs a la música del seu individualisme; obrimli els ulls a les seves arts germanes, la literatura, l'estatuària i la pintura. Combatim l'incultura a casa nostra oposantli l'il·lustració més acurada, i establim d'una vegada l'influència de les lletres sobre els sons donant a n'aquells un lloc notable en els nostres centres.

Hem de pensar en l'esperit més del que ho fem amb la tècnica. Cal rellegar aquesta a sa justa finalitat de vehicle, i enaltir coratjosament aquell per mitjà d'una "atmòsfera artística" que el reverdeixi.

Es precis desenvolupar el sentiment estètic de l'individu valguentnos de formes passives i actives. Si la biblioteca ens dona a conèixer l'home i l'obra passivament, la gramòla ben dirigida ens submergirà activament en el regne de les sensacions més varies. Els estats morals o psíquics del compositor adquirint palesa realitat parlaràn ben eloqüentment il·lustrantnos la seva vida.

Cal doncs la creació de discoteques que amb llurs sales d'audicions ortofòniques complementin l'eficàcia dels llibres. Cal prodigar les conferències, que com veritable aliment cultural glosin les més múltiples i oposades manifestacions humanes.

Art, com a resum ideal de les ciències i de les tècniques deu d'ésser el lema de la societat.

Encarregats de vetllar per ça realització absoluta, els artistes qual sacerdots acurats del manteniment del sagrat foc acompliran fidelment llur tasca.

Les arts totes, fonguentse tendrement instituïran el bloc ferreny i indespreible davant qui, les mesquineses odioses i fatídiques, regularan esporoguides, vacilants, vençudes...

LEOPOLD CARDONA

AMILCARE PONCHIELLI

el centenari del qual s'està celebrant

LA MÚSICA ALEMANYA EN CRISI

De Furtwaengler a Clemens Krauss

Tantmateix l'afer Hindemith ha estat com la gota d'aigua que fà vessar el got curull. La cosa ve de llunyí tantmateix no es desenten de les resultes de l'escandalós assassinat del Cancellor Dollfus del que tant s'acusat als governants alemanys. No és pas d'avui que hom ha pogut constatar la simpatia de Clemens Krauss pels que autoritzàren la mort del Cancellor austriac. El fet que la cantatriu de l'Òpera de Viena Mme. Ursuleac es negués en absolut a cantar el "Requiem", de Verdi, als funerals de Dollfus sota la direcció de Toscanini, no seria cap cosa extraordinària si la mateixa cantatriu no hagués estat el mitjà de comunicació de Goebbels i Clemens Krauss en aquest afer apassionat. L'artista a la qual la policia austriaca tenia fitxada en passar a Berlín començà la seva tasca d'intrigant mentrestant que Clemens Krauss no gaudia ja pas de la confiança del Govern austriac. Sobrava la figura de Furtwaengler a l'Òpera de l'Estat i calia provocar-ne la sortida d'una manera fulminant. No es pàs un secret que Furtwaengler militava al partit nacional-socialista sense el convenciment de l'home disciplinat. Eren altres les causes que l'obligaven a lligar-se al partit hitlerià. De la presència de Furtwaengler al cap de la Filharmònica i de l'Òpera de l'Estat, depenia la salvació de moltes valors de la música alemanya, sota l'amenaça constant de la furia hitleriana. Calia lligar-se al règim per a evitar majors sacrificis dels qu'en poc temps s'havien ja operat en el camp musical. D'ací l'acceptació de Furtwaengler del càrrec de Conseller d'Estat, únic músic que ha arribat a càrrec oficial tan el·levat. No comptava Furtwaengler amb la rivalitat de Clemens Krauss. Mentres éll, Conseller d'Estat del règim hitlerià repugnava els procediments del règim actual a Alemanya, Krauss n'era envejós i admirador d'allò que no podia acceptar Wilhelm Furtwaengler. Calia la dama intrigadora, a l'estil de les antigues Corts de França i en arribar a Berlín Mme. Ursuleac, era condecorada en resposta a la situació poc agra-dosa a que l'havia sotmés la policia austriaca. Goebbels i Gøering sabien que la destitució d'Hindemith provocaria la dimissió de Furtwaengler. La pressa de Clemens Krauss de passar a Berlín era traduïda per les tenebroses activitats de Mme. Ursuleac. Amb el que no es contava és amb la solidaritat de Kleiber i de Richard Strauss. Aquest ha estat el cop de gràcia que ha produït aquest gran terravastall a Berlín i a Viena. En aquesta ensulciada formidable, han caigut mestres directors compositors, cantants, professors d'orquestra, i crítics musicals. La Gran Òpera de l'Estat a ambdòs països ha sofert les conseqüències incalculables d'una política que no ha respectat ni aquelles glòries que major prestigi han donat a la moderna Alemanya. La Història posarà en clar allò que resta encara en la intimitat dels protagonistes, que forma part, però, de llurs biografies artístiques que ja pertanyen de dret a la Història de la Música Universal.

CAMIL OLIVERAS

LA OPERA

Gran Teatre del Liceu

ELENA MORINI

Tal volta si haguéssim posat unes grans esperances en la interpretació que hauria de donar-se a "El Matrimoni Secret", de Cimarosa, aquestes ens haurien fallit. No els hi havíem posat, per tal que no desconeixíem les grans dificultats que comporta aquesta obra clàssica italiana, especialment per a formar per a ella un bon conjunt, ja que no n'hi ha prou de que hi vagi una figura que assolixi un èxit individual. No fariem res per aquest costat. No hi ha a "El Matrimoni Secret" ni el divo ni el protagonista. Ho son tots i tots han de respondrer i atendre degudament una multitud de detalls que no es poden assolir en un conjunt improvisat. Tenim de confessar, i ho fem amb una grossa satisfacció qu'el nostre recel era ben infundat i que l'obra més ben deixada no la podem pas esperar. Les senyores Da Monte i Morini interpretàren les "rols" de Carolina i Lisetta, respectivament, d'una manera magistral, a la qual excepcional tasca cooperà també perfectíssimament la senyora Capuana. El senyor Solari que ja havia fet un Comte d'Almavira ben remarcable, sostingué el seu ben guanyat prestigi d'excel·lent cantant i els senyors Gu-

biani i De Lelio arrodoniren el conjunt, que fou, indubtablement, un dels millors que s'han registrat aquesta temporada. Com actors acompliren tots els esmentats artistes tan bé com ho feren com a cantants.

Ja l'any 1916, tinguèrem l'evinentesa d'aplaudir en aquesta deliciosa obra cimarosiana al mestre Alfred Padovani. Avui aquest intel·ligent director ha superat quan en el seu elogi pugui manifestar-se.

Passem a "Las Golondrinas", que a no ésser per les truculències del darrer acte, fetes de cara a la galeria pel mestre Usandizaga, la podríem qualificar d'obra mestre. L'autor de "Mendi Mendinyian" ha escrit pàgines verament admirables damunt el llibre de Martínez Sierra. Prou conegudes "Las Golondrinas" no cal insistir en les seves valors excepcionals, menys encara en les seves falles. La interpretació que li ha capigut al Liceu aquesta vegada ha estat bona, una bona qualitat en general, sense que depassi les fites de l'entusiasme. No menys es podria esperar de Fidela Campiça ni de Roseta Salagaray, que tan s'han fet aplaudir aquesta temporada. Tampoc podem demanar-li més a Carlo Galeffi ni al senyor Alsina. Molt bé les nenes de la senyora Pauleta Pamies qu'en la "Pantomima" ens obligaren a fells-hi bisar per tornar a admirar-les. Ja va assaber el qu'es feia el pobre Usandizaga! Vai a dir que la música sola i pelada és ja de si un excel·lent plat. El mestre

Padovani, com sempre, al davant de la "troupe" amb aquell entussiasme que a la fi ens l'encomana a nosaltres.

Tart o d'hora havíem d'arribar a l'"Aida". Verdi, fins en les seves obres més mediocres, sempre te quelcom que atrau. Es pot-ser el compositor italià que gastava i malgastava més quantitat de sinceritat. L'"Aida", ni per molt sentida, no és obra que es passi ni es fassi pesada, ans al contrari, és una de les obres que més ens plau del gènere italià. Aquesta vegada representem la nostra admiració ja manifestada l'any passat per la senyora Clara Jacobo, una "Aida" verament admirable que no és pas estrany que fassi rodar el cap al guerrer Radamés, qu'el tenor Marletta, nou de trinka personificà amb una extraordinària autoritat. La seva veu és extensa i càlida, de timbre agradable i ataca els aguts amb facilitat i noblesa. Es manifestà excel·lent cantant i bon actor, fent-se aplaudir en "Celeste Aida" i especialment en el duo del tercer acte, en el qual la senyora Jacobo, que ja s'havia fet aplaudir en "O Patria mia", aconseguí de nou provocar el nostre fervent entussiasme. La senyora Capuana feu una Amneris magestàtica i el baríton senyor Ingillieri fou un excel·lent Amonasro qu'es feu aplaudir molt merescudament en la gran escena del tercer acte. Cal no oblidar que la gentilíssima dançarina Carmen Salazar feu posar en joc tots els aparells òptics amb una rara unanimitat, assolint l'aplaudiment unànim en les danses del segon acte. El mestre Padovani portà esplèndidament tota l'obra i d'una manera especial la gran marxa triomfal i els concertants que necessiten una batuta ferma i respectable.

ALBA DA-MONTE

C. O.

LA MÚSICA "DA CÁMERA"

Associació de Música Antiga

PERE VALLRIBERA
PIANISTA

la qual obra tancà el bell programa que fou un gros encert pels organitzadors, com també pel seu eminent executant.

Pere Vallribera fou justa i extensament aplaudit en finir el programa.

Sota el títol de "La transició del Clavecí al Piano" l'"Associació de Música Antiga" oferí una magnífica audició a la Sala de la Cambra Oficial de Comerç i Navegació, de la Llotja de Mar. Aquest concert fou molt encertadament confiat al nostre excel·lent pianista, Pere Vallribera, el qual una vegada més es féu creditor de l'admiració de l'auditori, per la seva fina i pulquerrima tasca. Al seu temperament depurat, encàixaren magníficament les delicades pàgines de Kirnberger (1721-1783); Antoni Soler (1729-1783); Felip Rodríguez (1759-1814); Cantallos (verç 1760); Mateu Ferrer (1788-1864); Ph. Em. Bach (1714-1788) i J. L. Dussek (1761-1812). Aquestes obres que omplien la primera part foren un resum interessantíssim de la música que al Segle XVII i en elles Pere Vallribera ens féu fruir de la seva espiritual sensibilitat i bon gust interpretatiu no mancat de bona tècnica i perfecte claretat.

En la segona part oïrem dues "Sonates", una de Clementi (1752-1832); un altre de Haydn (1732-1809), a més de dues "Fantasies" en Do i en Re menor i les variacions "Ah! Vous dirai-je, Maman" de Mçzart (1756-1791).

Sala Mozart

Associació d'Estudiants de l'Escola Municipal de Música

Aquesta jove Associació celebrà el passat diumenge un Concert a la Sala Mçzart que es vegé extraordinàriament concorregut. Prengueren part a l'audició els senyors Jaume Llobet, pianista; Pere Baldomà i Enric Ribó, violinistes; Gracià Tarragó, viola i Sebastià Soler, violoncel, els quals es feren aplaudir perllongadament en totes les obres que integraren el ben triat programa. En acabar el concert, els intèrprets i la majoria dels components de l'Associació es traslladaren al Cafè del Tívoli, on els alumnes del mestre Enric Morera li oferiren un Vermouth d'homenatge, durant el qual regnà un bell ambient de companyonia i admiració al mestre, al qual fou tributada una gran ovació per part dels seus nombrosos deixebles.

SOCIETAT CATALANA DE CONCERTS

La darrera audició de la Societat Catalana de Concerts, fou integrada per un interessantíssim recital de piano, el qual fou confiat al pianista Ferràn Ardèvol. En aquest concert el mestre Ardèvol ens féu oír una bella "Sonata" en do menor de Juli Garreta, que omplia la primera part del programa. A la segona part, dedicada exclusivament a la música catalana, oïrem "Preludi", de Josep Ardèvol; "Cant de Muntanya", de Pahissa; "Nocturn" de Ferràn Ardèvol; "El rei i l'ocell" de A. Marquès i "Joia d'infants" de Manén, transcrita per F. Ardèvol. Fôren aquestes obres, una bella mostra de lo molt que val la nostra poc prodigada música pianística la qual és tan noble i ben aprofitada com qualsevol altre i que resta, no sabem a quin sant completament oblidada.

En la darrera part, el senyor Ardèvol interpretà "Caprici", de Tansmann; "Scherzo", de Borodine; "Somni", de R. Strauss; "Rapsodia", de Dohnanyí i "Caminant en la nit" de Dvorak. L'excel·lent pianista assolí en totes elles, com en les anterior, una interpretació acurada, essent insistentment aplaudit en cada obra i d'una manera especial en acabar el programa.

C. O.

LES AUDICIONS CHORALS

ORFEO CATALA

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Com cada any, l'Orfeo Català, ha celebrat enguany el concert nadalenc del dia de Sant Esteve. Aquesta ja tradicional audició fou envida per un gros públic que no es deixa perdre l'avinentesa, tan poc freqüent, d'oír el nostre famós Orfeo Català que dirigeix tan mestrívolament l'insigne mestre Lluís Millet. El llarg programa era compost d'obres de Millet, Tomàs, Pérez-Moya, Pujol, Vives, Romeu, Noyon, Lluís M.ª Millet, Nicolau, Crespo, César Frank, Reger, Sancho Marraco i Haendel.

Cal remarcar l'èxit amb que fôren coronades les obres "Fum, fum, fum" i "Au campaner, prou mandrejar", de Pujol; "Cançó de les Palles", de Vives; "El Noi de la Mare", de Nicolau; "La Verge breçant", de César Franck; "Cançó de Maria breçant", de Max Reger i la grandiosa "Al·leluia" d'"El Mesies", de Haendel. Com a estrenes foren donades amb remarcable èxit "Quin fred!", de Pérez-Moya i "Espines", de Montserrat Crespo. Totes aquestes obres, amb "El Cant de la Senyera", de Millet, que fou oït d'empeus per tot l'auditori proporcionàren a l'Orfeo Català un enorme èxit traduït en clamoroses ovacions al seu il·lustre mestre Lluís Millet que junt amb els professors senyors Salvat, Lluís M.ª Millet i Pérez-Moya i els seus orfeonistes tingué de restar llarga estona al proceni al qual fou cridat amb gran insistència.

C. O.

Programes dels Concerts de la Setmana

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Dimarts, dia 1er de gener de 1935
a les 5 de la tarda

ORFEO CATALA

Direcció: Lluís Millet

COBLA BARCELONINA

PROGRAMA

I

Orfeo Català

El cant de la Senyera Millet
Au, campaner, prou mandrejar Pujol
Espines Montserrat Crespo
Sopran sol: Sta. Salvadó. Chor de noies

Quin fred! Pérez-Moya
Cançó de l'amor primera Marimon
Balada. Sardana Marimon

Tenor sol: Sr. Torra

Nit sens repòs Roberton
Jo estimo l'amor Holst
El cant del ferrer Holst
Canço dels pastors Pérez-Moya
Poemet nadalenc

II

COBLA BARCELONA

Bon any (estrena) Pérez-Moya
Els tres tambors (estrena) Comella
Otrera Joaquim Serra
A En Pau Casals Garreta
Joan, Manel i Maria (estrena) Toldrà
La ballada dels pastors (estrena) Pujol

ORFEO CATALA i COBLA BARCELONA

Quatre cançons populars catalanes Pujol
a) La Porqueroia
b) Els tres segadors
c) Aquestes muntanyes
d) La ploma de perdiu
Marinada. Sardana Pérez-Moya

UNIVERSITAT AUTONOMA DE BARCELONA

ASSOCIACIO DE MUSICA ANTIGA

Conferència sobre
"La Tonadilla y la Danza"
per Josep Subirà

Il·lustracions musicals per les senyoretes

Carme Gombau

Conxa M. Crory
cantatrius

Maria Carratalà
pianista

Al moment d'entrar en màquina el present número encara no ha estat confeccionat el programa definitiu d'aquest concert.

Preguem a totes les entitats i particulars organitzadors de Concerts es serveixin trametre llurs programes amb vuit dies d'anticipació a aquesta Redacció, si volen que siguin publicats a la Secció corresponent i al Calendari. Aquestes insercions son gratuïtes per a tothom

Representacions d'Opera de la Setmana

GRAN TEATRE DEL LICEU

Empresa i Direcció Artística:
Joan Mestres Calvet

Diumenge, 30 desembre 1934, a les cinc de la tarda. Única representació

CARMEN

de Georges Bizet

per Campiña, Power, Altube, Granforte i Alsina

Direcció: Antoni Capdevila

Dimarts, 1 gener 1935, a les cinc de la tarda

AIDA

de Verdi

per Jacobo, Capuana, Maretta, Inghillieri i Alsina

Direcció: Alfred Padovani

Dijous, 3 gener 1935, a les nou de la nit
TOSCA

de Puccini

per Jacobo, Luccioni i Inghillieri
Direcció: Alfred Padovani

Dissabte, 5 gener 1935, a les nou de la nit
EL MATRIMONI SECRET
de Cimarosa

per Da Monte, Morini i Capuana, Solari, Cubiani i De Lelio

Direcció: Alfred Padovani

Diumenge, 6 gener 1935, a les cinc de la tarda

TOSCA

de Puccini

per Jacobo, Luccioni i Inghillieri

Direcció: Alfred Padovani

Calendari Musical de la Setmana

Del 30 de Desembre 1934 al 6 de Gener de 1935

<i>Diumenge</i> 30 <i>Desembre</i>	Gran Teatre del Liceu <i>Única representació</i> CARMEN <i>de Bizet</i> <i>Campaña-Pomer Altube i</i> <i>Granforte</i> <i>Direcció: ANTONI CAPDEVILA</i> <i>a les 5 de la tarda</i>	<i>Dijous</i> 3 <i>Gener</i>	Universitat Autònoma de Barcelona SALA DEL RECTORAT <i>Associació de Música Antiga</i> <i>"La Tonadilla i la Danza"</i> <i>per JOSEP SUBIRÀ</i> <i>Carme Gombau-Conxa M.</i> <i>Crory, Cantatrius</i> <i>Maria Carratalá, Piano</i> <i>a les 10 del vespre</i>
<i>Dimarts</i> 1 <i>Gener</i>	Gran Teatre del Liceu AIDA <i>de Verdi</i> <i>Jacobo-Capuana-Marletta</i> <i>Inghilleri, Alsina</i> <i>Direcció: ALFRED PADOVANI</i> <i>a les 5 de la tarda</i>	<i>Dissabte</i> 5 <i>Gener</i>	Gran Teatre del Liceu EL MATRIMONI SECRET <i>de Cimarosa</i> <i>Da Monte-Morini-Capuana</i> <i>Solari-Cubiani-De Lelio</i> <i>Direcció: ALFRED PADOVANI</i> <i>a les 9 de la nit</i>
<i>Dimarts</i> 1 <i>Gener</i>	Palau de la Música Catalana ORFEÓ CATALÀ <i>Cobla Barcelona</i> <i>Estreno de Sardanes</i> <i>Direcció: LLUIS MILLET</i> <i>a les 5 de la tarda</i>	<i>Diumenge</i> 6 <i>Gener</i>	Gran Teatre del Liceu TOSCA <i>de Puccini</i> <i>Jacobo-Lucciani-Inghilleri</i> <i>Direcció: ALFRED PADOVANI</i> <i>a les 5 de la tarda</i>
<i>Dijous</i> 3 <i>Gener</i>	Gran Teatre del Liceu TOSCA <i>de Puccini</i> <i>Jacobo-Lucciani-Inghilleri</i> <i>Direcció: ALFRED PADOVANI</i> <i>a les 9 de la nit</i>		

Localitats als respectius locals per als Concerts públics.
Per a les Associacions inscripcions de soci als estatges de
les mateixes.

- Aquest número ha estat
visat per la censura •

LA MUSICA RELIGIOSA

A l'Església de l'Estel de París, la Societat J. S. Bach, ha donat un magnífic Concert, el darrer de la temporada, sota la direcció de l'eminent mestre Gustave Bret. En aquesta audició, en la qual han pres part els celebres artistes Mmes. Granger-Daniels, G. Cernay, P. Fiszal i MM. Cathetat i Kling, ultra l'organista M. Cellier, ha estat executat el grandió "Magnificat" de l'immortal compositor de Leipzig, i la famosa "Oda fúnebre" del mateix autor.

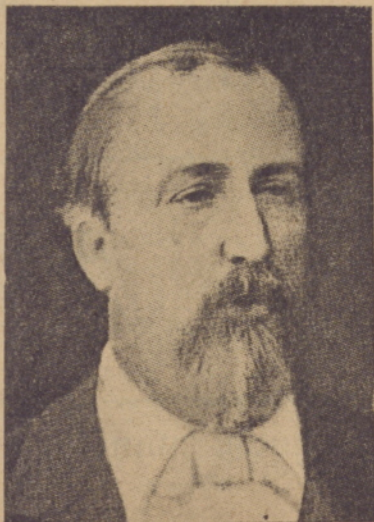
Ultra els solistes ja esmentats, hi han pres part una nodrida massa coral i gran orquestra, assolint ambdues obres un conjunt excel·lent que acredita l'autoritat indiscutible del mestre Bret.

També a l'Església de Nôtre Dame, han cantat aquests darrers dies, el famós Chor de Cosacs que ha vingut a visitar-nos, donant un important Concert a profit dels Estudiants parisencs. El famós chor de Cosacs ha obtingut un complet èxit, veient-se aquesta audició extraordinària completament plena, no deixant recó per a omplir a la grandiosa Església.

A Barcelona, les audicions religioses acostumen a ésser mancades del gros relleu que assoleixen les audicions parisenses i bona part del reste de l'estranger. A Montserrat i a diverses esglésies de la capital s'ha celebrat la nomenada "Missa del Gall", però per que toca a la part musical, els organitzadors de la festa han seguit aquelles antiquades costums que ja es vénen seguint tradicionalment.

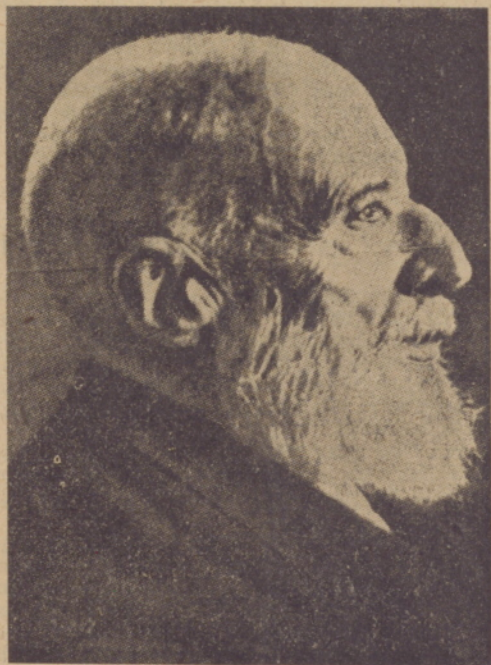
ALEXANDRE BORODINE

del qual s'acompleix
el centenari actualment

NECROLOGÍA

FRANCIS PLANTÉ

La mort de Francis Planté, constitueix un dolorós esdeveniment per a la música universal. Degà dels concertistes, doncs que sols li mancaven quatre anys per accomplir amb vida el seu propi centenari, Francis Planté deixa un dels records més grans de la pianística contemporània.

Francis Planté, nasqué a Orthez (Baix Pirineu), l'any 1839. Era germà de Gastón Planté, famós inventor dels acumuladors elèctrics. Emprengué llurs estudis musicals quan era gairebé un infant, tenint cura de la seva educació artística, Mme. Saint-Aubert. Ben aviat, Planté meravellà els públics com un cas d'excelsa precocitat, essent admés als deu anys, al Conservatori de París, a la classe de Marmontel, on al cap d'un any, obtingué el primer Premi de Piano, concedint-li el jurat per absoluta unanimitat.

Completà llurs estudis ingressant al grup de música "Da Camera", dels professors Alard i Franchomme, a les quals sessions prenia part i féu també alguns cursos d'harmonia amb el cèlebre Bazin. Prop de deu anys restà Francis Planté retirat a la seva terra nadiua dels Pirineus, on es dedicà a estudiar i perfeccionar el mecanisme del piano i les obres dels grans clàssics, fins que es decidí a emprendre una sèrie de llargs viatges, durant els quals, conegué a Thalberg, a Liszt i a Rubinstein, retornant a París com a gran concertista, l'any 1872, produint un entusiasme enorme.

Desde aquesta data, Francis Planté corregué triomfalment França, Anglaterra, Alemanya, Rússia i Espanya, fins que a partir de l'any 1900, reservà un xic llurs activitats, essent ja ben excepcionals els concerts que en públic celebrava. Amb tot, encara l'any 1903, Barcelona, tingué la joia d'hostatjar-lo, deixant-se oïr el mes de Maig en dos concerts al Teatre Principal, on meravellà al nostre públic per sa delicadesa i profunditat, per la sensibilitat i dedicada elegància de les seves interpretacions magistrals, en les quals predominava la seva extraordinària tècnica i gran musicalitat.

Fou també un compositor remarcable, especialment d'obres per a piano, al qual es deuen també quelques transcripcions que per aquest instrument traspasà de la literatura orquestral.

Francis Planté feia ja alguns anys, residia retirat al Castell de Saint Avit de Mont-de-Marsan, on tot músic que passava per aquell paratge es deturava a visitar-lo. Era a més d'un cèlebre concertista, un famós caçador. Ell s'enorgullia d'ésser el qui tenia major nombre de permissos de caça. Al dit castell ha mort, quan havia acomplert els 96 anys, el dia 19 del mes actual. Sia a la Glòria Eterna.

FRANCO PAOLOANTONIO

La desaparició, en circumstàncies ben tràgiques per cert, del mestre Franco Paoloantonio, ha causat a la nostra ciutat una profunda emoció. En diverses temporades, el mestre Paoloantonio havia ocupat el primer setial del Gran Tetare del Liceu, essent, si mal no recordem, "Fedora" de Giordano, una de les obres que darrerament havia dirigit aci. En altre ocasió dirigi també l'orquestra del Teatre Olympia, on Hipòlit Làzaro estrenà l'òpera de Mascagni "Il Piccolo Marat".

Nasqué a Buenos Aires, l'any 1884, essent fill de pares italians. Començà els seus estudis musicals a la capital argentina, els quals completà al Conservatori de Nàpols, on tingué per professors als mestres Martucci, Jerrao i Orefice.

Als vint-i-un anys, inicià la seva carrera com director d'orquestra, actuant ja seguidament als grans teatres d'Europa i Amèrica. Darrerament el mestre Paoloantonio passà al Teatre Joao Caetano de Rio Janeiro, on es vegé precisat a acomiadar al professor de flauta, Marquès Porto, per incompliment en llur treball, com també per manca del degut respecte a una seva companya en l'art. Durant l'assaig general de l'òpera "Fedora", d'Umberto Giordano, l'esmentat professor es presentà al teatre, adreçant varis trets al mestre, que morí instantàniament, resultant ferits els professors senyors Avila Mendoza i Ary Ferreira, dels quals el primer morí al cap de poc de l'atemptat.

El mestre Paoloantonio que habitualment residia a Milà, deixa la seva muller i quatre fills. D. E. P.

ANTONIA SOLER AGRAZ

També el dijous dia 22, deixà d'existir a la nostra ciutat, la virtuosa senyora donya Antònia Soler Agraz, vidua de Toldrà, mare del nostre eminent violinista i compositor, Eduard Toldrà, i tia de la nostra benvolguda amiga i eminent pianista, Enriqueta Garreta.

Les nombroses amistats amb les quals compten les distingides famílies Toldrà i Garreta, donàren lloc a que l'acte de l'enterrament verificat l'endemà, constituís una imponent manifestació de condolença, a la qual s'associaren les més destacades personalitats de les arts i de les lletres, també dels altres diversos estaments socials.

No cal dir que LA MUSICA s'associa a les nombroses proves de condol que ha rebut l'atribulada família i al mestre Toldrà i a la senyoreta Garreta d'una manera especial, en testimoni de la nostra admiració i sincera amistat.

CORRESPONDENCIA

PENINSULA

Madrid. — L'Orquestra Simfònica sota la direcció del mestre Fernández Arbós, ha ofert aquests darrers dies les primícies d'un "Crapici", de Igor Strawinsky. El famós autor de "Petrouchka" ha evolucionat notablement cap al clacissisme. Bach i Beethoven, el primer especialment, el sedueixen si bé la seva orquestració colorista i els seus enormes recursos tècnics no son desaprofitats en cap moment. Leopold Querol interpretà ponderadament la part pianística d'aquest "Caprici", pallesant d'una manera eficient les portentoses qualitats que posseix i la comprensió de l'obra interpretada qu'el públic rebé amb grans aplaudiments. Del mateix Strawinsky, fou executat "L'Ocell de foc" i també el "Choral Variat", de J. S. Bach que obtingueren el gros èxit de sempre.

L'Orquestra Filharmònica que dirigeix el mestre Pérez Casas, ens ha ofert una nova audició de la "Vuitena Simfonia", de Beethoven, la qual ha obtingut una bona interpretació a no ésser l'alteració de temps qu'el mestre ha imprimit en alguns fragments i que no ens convenceren. L'Orquestra interpretà també "El Burgés-Gentilhome", de Richard Strauss, del qual la excel·lent cantatriu Carlota Dahmen ens oferí el monòleg d'"Elektra", nova per a nosaltres i que fou com les tres cançons de Schubert interpretades una veritable meravella. Rafael Benedito donà a l'Institut Francés una important Conferència sobre les "Cançons folklòriques espanyoles" amb il·lustracions musicals executades per alumnes de l'Institut dirigits pel dissertant i acompanyades al piano per la senyoreta Filomena Alvarez. La Conferència que es dividí en dues parts fou escoltada amb molt d'interès per la concurrència essent precis repetir cinc de les dotze cançons que durant l'audició foren interpretades.

ESTRANGER

París. — S'han registrat durant aquest darrers dies, els Concerts de l'Orquestra Filharmònica, els quals han estat dirigits per la mestressa Nadia Boulanger i pel mestre Roger Desormiere. En aquests Concerts, que han tingut lloc al Teatre dels Camps Elysis, hi han prés part els artistes Mmes. Neiryneck, Kedroff, Lina Falk i MM. Ives Timaire i A. Narçon, dels Chors Russos Vlassiff, amés de nombrosos chors y grans orgues. Entre les obres executades remarcarem "La Sacré du Printemps", de Strawinsky, que ha dirigit M. Desormieres. Nadia Boulanger ha dirigit diverses obres de Bach, Schütz i Monteverdi. També aquesta mateixa Orquestra ha ofert un festival denominat "La Música, la Dança i Espanya" en la qual sessió la dançatriu Teresina ha dansat diverses obres, entre elles la "Rapsodia espanyola" de Liszt, en la que ha fet un remarcable treball de virtuós el pianista Jean Hubeau.

Els Concerts Poulet han ofert al Teatre Sarah Bernhardt, sota la direcció del mestre G. Cloez, "La Gruta de Fingal", Obertura, de Mendelssohn; "Prosses líriques" i "Le Balcon", de Claude Debussy; "Dryade", de L. Aubert i España", de Chabrier. Amb el concurs del pianista Alexandre Barowsky, ha estat interpretat el "Concert en la" per a piano i orquestra, de Mozart i la "Fantasia hongaresa", de Liszt. La cantatriu Mlle. Cleora Wood ha obtingut un remarcable èxit en la interpretació de "Le Balcon" i "Prosses líriques", orquestrades per Louis Aubert.

Els Concerts Lamoureux han ofert com a novetat una obra d'un jove compositor que ha assolit un veritable èxit. Jean Françaix ha pal·lesat veritables coneixements de la tècnica orquestral, però s'ha lliurat especialment a

l'obra amb claretat fresca i espontània, deixant entreveure que posseeix una fina sensibilitat i per damunt de tot, sinó una gran profunditat, una franquesa i naturalitat que no és pas molt habitual a hores d'ara. Es tracta d'un "Concert" per a piano i orquestra, en la qual Jean Françaix ha posat en joc, ultra un veritable temperament musical, uns mitjans propis d'expressió i una gran habilitat constructiva per a utilitzar-los. Jean Françaix, ha estat alhora un magnífic executant. El públic ha comprés l'obra i l'ha escoltada amb la satisfacció més gran.

Als mateixos Concerts Lamoureux hem sentit també "Cinc Poemes" de Francis Poulenc, damunt text de Ronsard, els quals ha cantat Mlle. Suzanne Peignot, la qual ha estat una intel·ligent intèrpret que ha ajudat seriosament a que l'obra de Poulenc fos rebuda amb força simpatia encara que no amb convenciment.

Els Concerts Padeloup han repetit "El Princep Igor" que ja havien ofert per tal de celebrar el centenari de Borodine. Hi han prés part els artistes de l'Òpera Russa, sota la direcció del mestre Slaviansky D'Agrenneff.

La Societat Filharmònica de París, ha représ les seves tasques a la Sala Gaveau, on ha presentat a la cantatriu Mme. Mona Pechenart i al violinista Henri Merckel.

La música escènica ha ofert una excepcional "Aida" a la Gran Opera, cantada pel gran tenor Georges Thill. El programa s'ha anat variant amb la repetició de les òperes "Rayon de Lune", "L'Etranger" i Faust", la representació 2.000, de la qual es celebrarà el dia darrer d'any.

L'Òpera Còmica ha ofert "Don Quichotte", de Massenet, interpretada pel gran Feodor Chaliapine, de la qual se n'han donat dues úniques representacions. A més s'han posat alguns ballets per la Companyia dels Ballets Russos de París. Els dies 22 i 25 ha cantat també la célebre artista Vina Bovy, que tan gran triomf assolí darrerament amb el tenor Tito Schipa.

L'òpera ha tingut també els seus esdeveniments sensacionals. "Le Petit Faust", òpera bufa d'Hervé, ha estat posada al Teatre de la Porte de Saint Martin, molt acuradament. L'han interpretat amb força encert, Mlles. Fanely Revoil, Simone Lencret, Dozia, Darvenne, Castille, Orly, Regat, Moranne, Bruenau, Tiersot i MM. Dranem, Boucot, Edmond Castel, Kerrien, Hirlemann i Bouchet. Els ballets han anat a càrrec de Miss Sancier Duncan, Made-moiselle Génovici i M. Veltchek, essent els chors i l'orquestra dirigits pel mestre Chautrier.

Al Teatre Marigny, s'ha posat "La Creole" d'Offenbach, la qual no havia estat representada desde els temps del Segon Imperi. Aquesta obra que en els seus bons temps havia estat cantada per la famosa Anna Judic, la qual havia de recórrer a la pintura per ennegrir-se, ha trobat en la célebre Josefina Baker una negra veritable que també ha estat una intèrpret força interessant. L'han ajudat els artistes, Urban, Dréan, René Charles i Adrien Lamy, executant els ballets, Robert Quinault, i el vestuari, magníficament, Brunellesqui. L'èxit ha estat ben remarcable.

Moscú. — Aquesta temporada activíssima que ha començat i que sembla seguir avançant amb enorme puixança, ha ofert al públic soviètic. Un dels concerts fou dirigit per Florent Schmitt, el qual ha executat "La tragèdia de Salomé"; "Antoni i Cleopatra" i "Música damunt les aigües". Aquestes obres han assolit una magnífica interpretació i han tingut un remarcable èxit. Entre els solistes que ens han visitat, cal remarcar els grans violoncel·listes Maurice Maréchal, que en la "Sonata" de Debussy, altre "Sonata" i una petita peça de concert, de P. O. Ferrand, donades en primera audició s'ha fet aplaudir abundantment, com també la famosa Raya Garbusova, que ens ha ofert diversos concerts. El famós Chor de Westminster ha donat cinc importants concerts que han constituït altres tants esdeveniments. L'Orquestra Simfònica de la Radio de Moscú ha donat també algunes importants audicions, estrenant "Història de Carmen" del compositor Schenstxine i un "Preludi i fuga", de Goedicke, ambdós del país i que han estat rebuts amb un falaguer èxit. També s'ha deixat oïr l'eminent Yastxa Hores-tein. Actualment hi ha encara anunciats nombrosos concerts que prometen revestir caràcters verament solemnes.

NOTICIARI

Blanca Selva, ha realitzat darrerament una detinguda visita a la secció d'Estudis Musicals que porta el seu nom, patrocinada per l'Associació Obrera de Concerts i que sota el seu guiatge dirigeix tan encertadament el jove mestre Joan Pich Santasusana.

L'eminent pianista fou rebuda pels jolius infants de la Secció d'Estudis Musicals, amb grans aplaudiments, essent-li oferts sengles ramells de flors. La seva estada amb els alumnes del mestre Pich, es perllongà bona estona, alligant-los i encorajant-los a perseverar en llurs estudis i felicitant al mestre Pich pel seu encert en l'ensenyament dels seus mètodes musicals. L'artista tingué paraules d'afecte i sincer elogi per l'Associació Obrera de Concerts, per la seva important tasca pedagògica.

* * *

E proper dia 7 de gener, tindrà lloc la presentació en un únic recital a Barcelona, del famós pianista Arthur Rubinstein, el qual fa ja força temps no ha actuat a Barcelona. Aquest Concert, que segons les nostres referències ha estat organitzat pels Concerts Daniel, de Madrid, tindrà lloc al Palau de la Música Catalana i és esperat amb una gran espectació.

* * *

Definitivament ha estat fixada per al dia 13 de gener, a la tarda, la data del Recital Pau Casals, en commemoració del primer centenar d'audicions de l'Associació Obrera de Concerts. Per el dia 20 la propia Associació farà una nova presentació del seu Institut Orquestral, sota la direcció del mestre Joan Pich i Santasusana. Ambdues audicions tindran lloc al Palau de la Música Catalana.

* * *

L'Associació de Música Antiga, prepara per al pròxim dia 3 de gener una Conferència-Concert en la que ultra el conegut musicògraf Josep Subirà, hi prendran part, les cantatrius Carme Gombau i Conxa McCrory, les quals seran acompanyades al piano per la senyoreta Maria Carratalà.

El senyor Subirà parlarà sobre el tema «La Tonadilla española».

* * *

MOSCOU. — Aquest any s'acompleix, entre molts d'altres, el centenari d'Alexandre Borodine, autor de nombroses obres simfòniques i de la famosa òpera «El Príncep Igor». Borodine, que nasqué el 12 de novembre del 1834, a Leningrad, fou també un notabilíssim doctor en medicina i un famós preparador químic. Rússia es prepara a celebrar pomposament el centenari d'aquest insigne compositor que tingué una part preponderant en l'actuació del famós grup dels «Cinc», que creà i endegà la moderna escola de música nacional.

* * *

En el concurs de violoncel que es celebrarà durant la pròxima Primavera per a l'adjudicació del Premi Parramón, hauran d'executar-se les obres que a continuació es detallen:

I. «Allegro» i «Largo maestoso», primer i segon temps del «Concert en la» de Ph. E. Bach.

II. Una obra a lliure elecció, d'una durada màxima de vuit minuts.

Per aquest certamen regiran les bases ja conegudes, establertes pels concursos ordinaris.

* * *

Inserit al «Butlletí Oficial» de la Generalitat de Catalunya, corresponent al 20 del mes passat, i a la taula d'anuncis de l'Escola Municipal de Música, han aparegut les bases per a les oposicions al Premi Maria Barrientos, instituit per aquesta famosa artista.

Aquest Premi que consisteix en una pensió de 4.000 pessetes per a ampliació d'estudis a l'estranger, fou declarat desert l'any 1933 per manca d'opositors. Per prescripció reglamentària, aquestes oposicions hauran de repetir-se aquest any sota les mateixes bases que havien regit anteriorment.

Seràn admesos a aquestes oposicions els alumnes que des de l'any 1920 al 1932, ambdós inclusius, hagin obtingut qualificació d'«excellent» en els seus graus superiors de cant i d'instruments de vent.

INSTRUMENTS DE MUSICA

DE CORDA I DE VENT

VIOLERIA D'ART

EQUIPS D'ORQUESTRINA

REPARACIONS GARANTIDES

PIANOS

DE LLOGUER I VENDA A TERMINIS

R. PARRAMÓN

Carme 8

BARCELONA

LA MÚSICA

PUBLICACIÓ SETMANAL IL·LUSTRADA

Responent al favor de que 'i públic la fa objecte, prepara, ultra el NÚM. EXTRAORDINARI DE CAP D'ANY, un augment considerable de planes per als números successius.

Compreu la revista cada setmana, si voleu estar ben informats de la vida musical de tot el món.

Concessionaris exclusius per als
anuncis i propaganda a l'estranger

PUBLICIDAD IBERO-AMERICANA

Apartat núm. 1190

:::

BARCELONA

- Aquest número ha estat
visat per la censura •

MATERIAL
PER A OFICINES
IMPRESOS
(DE TOTES MENES

Papereria PRIETO

Aquesta casa es adherida
a "Sistema Vimas"

Carme, 30

BARCELONA

Manufactura de Pianos,
Autopianos i
Pianos de Cua

"Orpheus"

MARCA REGISTRADA

Francesc Pagés Marcé

Exposició i Despatx:

Aribau, 99 - 101

Fàbrica: Londres, 190-192

Teléfono 73988

BARCELONA

Lloguers, Terminis, Canvis,

Afinacions Reparacions

EL PETIT ANUNCI

SECCIÓ ESPECIAL PER A PROFESSORS

COMPRA I VENDA DE MATERIAL I INSTRUMENTS, ETC.

2°50 INSCRICIÓN

ES VEN GRAMOLA COLUMBIA

(viva tonal) Moble de caoba

Dirigir-vos a D GRAY, Apartat

1190 - Barcelona

TRACTATS D'ORQUESTRACIÓ
I INSTRUMENTACIÓ

Carme, 30 BARCELONA

QUARTET LYCEUM

Audicions Clàssiques

Bailén, 14, pral. 2ª Barcelona

Es sol·licita Piano d'estudi

Per hores

Ofertes: Carme, 30 Barcelona

Professora de Piano

GUILLEMINA TORRA

Lliçons a domicili

J. A. Clavé, 25, 2on Barcelona

ANNA MILITCH

Professora de Cant

Calabria, 104, pral., A. 2ª

PIANOS DE LLOGUER

Desde 8 ptas. mes

Riera Alta, 2, pral. 2ª - Barcelona

PETROUCKA I OCELL DE FOC

D'I. STRAWINSKY

Partitures de butxaca amb autografs

Escriure a C. L.

Apartat 1190 Barcelona

Compraré:

ESCOLA DE DOBLES NOTES
de SANXO CONTIS

Dirigir-se, Carme, 30 Barcelona

DISPONIBLE

ACADEMIA MARSHALL

Rambla Catalunya, 106, pral. • Teléf. 72726

Director
Frank Marshall

Subdirector
Doménec Mas i Serracant

Secretaria, MARIA DAVALILLO

Piano-Violí-Violoncel

Classes especials de viola-tenor PARRAMÓN

Solfeig - Teoria - Harmonia

Historia - estética i formes musicals

Conferències sobre historia del Piano per OTTO MAYER

Declamació catalana i castellana

Cursos d'Anglès i Francès

Sala d'Audicions

78 (05) (46.71 Bar) Mus. 8.